

57
SPECIMEN

1769, 13.
No. 88

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

DE

TVTORE SPONSO
PVPILLAE

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISBYRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXIV. FEBR. ANNO CIOIOCCCLXVIII.

PVBLICE DEFENDET

CAROLVS WILHELMVS EMERICH

GORLIT. LVSAT.

LIPSIAE

LITERIS RVMPFIIIS.

STROMM
CONTINENS
CAUTIVIS CONTROVERSIA
DE
TUTORIS FONS
FVILLAE
DECO
LEVSTIGTUM QVINE GRATA
TAA RABD
D CHRISTIANO HILF ERVANG
KONZILIO QVINE IN KATHE
ET SOCIETATIS QVINE BISSAR
INDIC
IN AVDITIO PFRAN
AN TIT QVINE QVINE QVINE
QVINE BISSAR
CAROLVS WILHELMVS ERERICH
QVINE ERERICH
LISIAE
LITERS RABD

DE
TUTORE SPONSO
PUPILLAE.

§. I.

Inter prohibita matrimonia iure civili tu-
toris eiusque sub potestate positi fi-
lii cum pupilla referri haud dubitan-
dum, cum SCTo ad *Orationem D. Mar-*
ci et Commodi facta expressa prohibi-
tio facta fuerit, uti testatur in L. 59. ff. de R. N. PAV-

A 2

LVS,

LVS, qui peculiarem quoque tractationem ad hanc Orationem D. Marci et Commodi scripserat; ut docet Inscriptio L. 60. ff. de R. N. Causa hujus S^Cti erat quaerenda in obligatione et periculo tutoris, cui se forsitan subtrahere studuisset celebrato cum pupilla matrimonio. Haec ergo causa extensivae occasionem dedit jurisprudentiae. Hinc PAVLVS cit. l. 60. S^Cti prohibitionem extendit adeo ad eum, qui tutor quidem non est, at ex tutela periculum habet. Exemplum est, si quis sese allegationibus liberare intendat a tutela, cum interim, antequam sententia liberatus sit, tutelae periculum habeat, neque huic permittum erit cum ea, quae ipsius futura fuerat pupilla, matrimonium, contrahere, ne eo contracto sese a periculo liberaret, quod ad eum pertinebat. Neque aliter de *tutore honorario* sentiebat, qui quidem bona pupillae non administrabat, at vero, *quia periculum solebat pati, si male passus sit administrare tutelam*, quae sunt verba Pauli c. l. Pariter hanc orationem quoque PAVLVS noster L. 66. ff. de R. N. applicat ad *Curatorem se pupillam suam seu minorem intra vicensimum septimum annum ducat uxorem, vel eam filio iungat*, qui simul functionem testatur poenalem, scilicet *infamari* tutorem curatoremue peccantes in S^Ctum, quos et pro dignitate pupillae extraordinem coerceri posse affirmat.

Ob hanc vero iuris prohibitionem certissimum erat, nec tutorem, neque curatorem, neque utriusque filium *sponsalia* cum pupilla valide celebrare potuisse, cuius rei testis est **MODESTINVS** in *L. 15. ff. de Sponsal.* qui expresse ait *Tutor factam pupillam suam nec ipse uxorem ducere, nec filio suo in matrimonio adungere potest. Scias tamen, quod de NVPTIIS tractamus, et ad SPONSALIA pertinere.*

§. III.

Haec ita in regula, et quidem de Romano iure. Negari tamen nequit, non deesse exceptiones in Legibus fundatas vel ex iuris ratione depromptas. Cessabat enim **SCti** prohibitio, si pater ipse tutori filiam suam prius *desponsauerat*, eumque dein tutorem dederat. Ita testatur **PAVLVS** cit. *L. 66.* Poterat ergo tutor pupillae suae antequam connubium celebraret licite sponsus esse. Dein hicc **PAVLVS** c. 1. aliam ponit exceptionem, sc. si pater filiam suam testamento tutori destinasset uxorem. Neque hoc themate negari poterit, valide atque impune tutorem cum pupilla sua *sponsalia* contrahere potuisse.

Tandem cum prohibitio illa, quominus tutor pupillam in matrimonium ducat, eam haberet causam, ne rerum suarum iacturam forsan pateretur pupilla, si inito matrimonio rationes reddere euitaret tutor; patet sane redditis rationibus, si nihil metuendum sit, nihil impedire amplius tutorem, quominus in matrimonium pupillam suam accipiat. Sed ita videri primo intuitu posset a nobis dissentire PAPINIANVS in *l. 62. ff. de R. N.* qui scripserat: *Tutor, qui rationes curator reddidit, puellam suam ante constitutum tempus aetatis eius uxorem ducere, nec matrem ex alio matrimonio factam, potest.* Facile patet, Ictum hunc non dedisse regulam generalem, sed de certa specie differuisse, an tutor pupillam suam, quae a patre forsan certo aetatis tempore elapso sponsa tutori destinata, ante illud tempus in matrimonium accipere posset redditis prius rationibus, quod negat, adfirmando simul tacite, constitutum tempus prius expectandum, etiamsi, vt teste CHARONDA *Basilici libri* interpretantur, ex alio ea matrimonio liberos susceperit, quo appareret aptam eandem coniugio esse. Sic vere non dissentit, vti nec dissensus vere existit apud PAVLVM in *l. 36. ff. de R. N.* quippe apud eum nihil de redditis rationibus et liberato a periculo tutore dicitur, ad quod periculum tamen ipse respexerat in statuenda prohibi-
ne

ne in L. c. 60. Sed re accurate perpensa, redditis rationibus cum amplius tutor non fit, nec sponfus tutor erit.

§. IV.

Haec ex Romano Iure, iam videamus patria iura, videamus forum. Si de antiquo Germanorum iure dicendum; vehementer dubito, an romani iuris prohibitio similis inter populares nostros vnquam extiterit. Imo fateor, in Legibus ipsis antiquis nihil me inuenisse, ex quo prohibitionem eam conijcere possemus, ne tutor pupillam ducat in matrimonium. Neque ratio illa, quae iuri Romano causam dederat, in Germanica illa tutela ex-
tabat. Plerumque enim antiquitus usufructuaria cum esset tutela, sicque antiquitus de rationibus reddendis non teneretur tutor frustra quaereretur illius iuris prohibitio. Equidem non nego, rariorem obtigisse hanc contro-
uersiam, cum plerumque proximus agnatus pupillae tutor esset, nisi forsân ex iusta causa pacto liberis pro-
spexisset pater, vix de ducenda pupilla ob sanguinis vinculum cogitabat tutor, qui vicarium pupillae pa-
trem

rem agebat; tamen comparatis iuribus inter se, factis est, non adesse Romani iuris prohibitiui causam.

313 103

§. V.

Neque patria aliqua prohibitio de non ducenda pupilla PROV. IVS SAXONIC. habet, saltem neque in hoc iure prohibitioni locum dari posse arbitror. Nam cum omnino hocce ius maritum adeo legitimum curatorem constituat coniugi, haecque cura seu tutela non solum sexus esse videatur, sed et vera tutela eaque usufructuaria, ut coniiicio ex SPEC. SAX. Lib. I. Art. 31. verbis: Wann ein Mann ein Weib nimmt, so nimmt er sie in sein Gewehr, und alles ihr Gut zu rechter Vormundschaft; arbitror, quae Romanis prohibendi causa, vix inter nostrates maiores cogitari poterat. Sicut enim tutoris officium erant, alere pupillum, eius actiones dirigere, eum tueri atque defendere, bona administrare, exque iis usufructum quendam capere; ita in tutela hacce vxoris alia primaria iura et obligationes haud reperio. Concludo, cum maritus ex iure posset coniugis tutor esse, id est, omnia ea prope iura in coniugem eiusque bona, tanquam legitimus tutor exercere

18311

cere

cere, quae tutor habet in pupillam eiusque bona, vix quidquam poterat impedire, quominus cum pupilla, quae iustae aetatis erat, matrimonium contrahere potuisset tutor, nisi alia iusta causa, ut cognatio, vel alia prohiberet, quominus valide matrimonium celebraret. Ita de patrio Iure: Singularia iura prouincialiaque haud curo, in his enim haud raro Romana et Germanica iura mixta, sique in his prohibitio existeret, Legi tunc standum esse parendumque, nemo negabit.

§. VI.

Tandem, quid foro placere possit, maxime si singularis Prouincialis Iuris dispositio haud adfit videamus. Equidem largior haud deesse atque defuturos forenses homines, qui nimio studio Romani iuris, ut alias solent, haud inspecta ratione illius omnia applicaturi sint, quae hoc ipso Iure constituta, siue conueniant cum patriis rationibus, siue contrariantur iis, etiam in hac tutoris prohibitione iuris peregrini, ne pupillam ducat in matrimonium; tamen forsitan rectius hic rigor temperari poterit. Verum est, et tutores nostros administrantes teneri ad rationes reddendas iudici atque pupillae gestae administra-

culpas

B

tio-

tionis, cum rarius contingat, vt aliqua tutela sit usufructuaria; attamen etiam grauissima in foro et iure obseruatur differentia, si respiciamus ad ea, quae inter Romanos valebant. Merito enim prospiciendum erat pupillo, cum omnis tutelae rationes reddendae essent demum finita ea; hinc facile contingere poterat, vt tutor male administrando rebus pupillaribus damnum daret intra tempus gestae tutelae, quo facto ad damni restitutionem obligatus fuerat pupillo. Poterat ergo tutor hocce consilium capere ducendae pupillae, quo se a periculo liberaret, et hinc recte SCtum curam salutis pupillarum habuerat atque matrimonium, quod in fraudem pupillae fuisset, prohibuerat. Sed iam quaero: quid metuendum tantopere apud nos. Scimus patria iura, magistratumque rite officio suo fungentem singulis annis rationes a tutoribus exigere et posse et debere. Singulis ergo finitis annis apparet, qualiter administrauerit, vtrum bene, an male tutor. Quapropter annuis rationibus redditus atque omnibus, quae ad tutelam pertinent ex bona fide gestis, quid prohibet, quominus tutor et sponsalia imo et matrimonium inire possit cum pupilla, cum tunc, quae apud Romanos prohibitioni causam dabant apud nos impedimento esse nequeant. At vero, si negligentia tutoris atque

atque incuria magistratus, qui periculum forsan haud metuebat, factum sit, vt intra quam plurimos annos tutelae rationes a tutore redditae non fuerint; haud dubito Romani iuris prohibitionem ob eandem rationem, quo olim, etiam apud nos applicari posse, neque permittendum tutori, vt pupillam ducat, ignorantes adhuc an bene, an male gesserit. Saltem tamen, si de facto sponsalia cum pupilla iustae aetatis celebrauerit, eaque adhuc consentiat in matrimonium, haud credo, sponsalia iniusta et nulla declaratum iri, potius eo allaborabit iudex, vt antequam matrimonium contrahat, rationes reddat gestae tutelae; et hinc temperari posse iuris ciuilis prohibitionem in foro ex nostrorum temporum rationibus supra adfirmauimus.

T A N T V M.

sedque in curia magistratus, per periculum foris hanc ma-
 ioribus legantur, ut in rebus plurimos annos tunc
 rationes a iure reddere non fuerint; hanc dubio Ro-
 mani iuris prohibitionem ob eandem rationem, quo olem
 etiam quod nos apparet posse, neque permittere in-
 corporeve populum dicitur, quoniam aliter hanc, an ma-
 ioribus legantur. Solum tamen, si de isto populo cum pu-
 blica iustae aetatis celebrantur, eadem adhuc conser-
 va in maiorem, hanc ex deo, hanc in iustis et nullo de-
 clarantur, hanc in alio, hanc in rebus, ut apparet in ma-
 ioribus conser-
 rationes reddere leges iustae; et
 hinc temperari posse iuris civis prohibitionem in foro ex
 nobis omni temperari, iustis hanc adhibemus.

T A N T U M

ULB Halle
003 594 440

3

SB

1769, 13.
No. 88

SPECIMEN

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

DE

TVTORE SPONSO
PVPILLAE

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISVBERG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXIV. FEBR. ANNO CIOIOCCCLXVIII.

PVBLICE DEFENDET

CAROLVS WILHELMVS EMERICH

GORLIT. LVSAT.

LIPSIAE

LITERIS RVMPFIIS.

